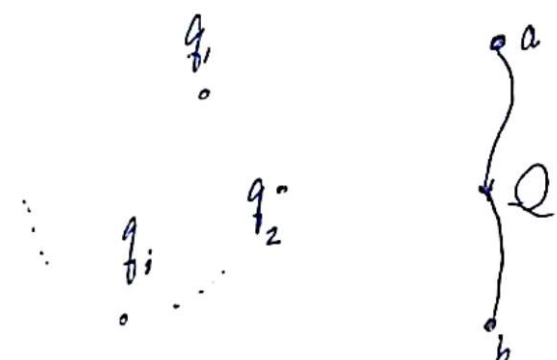

الکتروستاتیک

کار و انرژی در الکتروستاتیک

فرض کنید توزیع بار q_1, q_2, \dots, q_n داشته باشیم، بخواهیم بار از نقطه a به نقطه b را از نقطه a به نقطه b ببریم.

سوال این است که کار مورد نیاز چقدر است.

در هر نقطه از مسیر مذکور نیرو وارد می‌شود.

اگر بار q را از a به b ببریم $F = QE$ که E میدان الکتریکی توزیع بار است.

حالت نیروی شما برابر است با $F_{agent} = -QE$ (نیروی شما F_{agen} در بار را)

جابجایی کنید. توجه داشته باشید که این تلف است از حرکت بار Q است خود Q می‌تواند مثبت یا منفی باشد.

حالت کلی کار برای جابجایی از a به b برابر است با:

$$W = \int_a^b \vec{F}_{agent} \cdot d\vec{l} = -Q \int_a^b \vec{E} \cdot d\vec{l} = Q [\varphi(b) - \varphi(a)]$$

که $\varphi(a), \varphi(b)$ پتانسیل الکتریکی در نقاط a و b است.

حالت توجه داشته باشید که انجام شده a, b مستند از مدار است.

حال با توجه به تعریف کار می توانیم بگوییم رابطه همدمت نزد نیز تعریف کنیم

$$\phi(b) - \phi(a) = \frac{W}{Q}$$

به بیان دیگر اختلاف پتانسیل بین دو نقطه a و b برابر است با کار انجام شده برای جابجایی بار آزمون Q از نقطه a به b به بیان دیگر کار بر روی اندازه بار.

حال اگر بار آزمون را از بی نهایت به نقطه r بیاوریم به قس که پتانسیل در بی نهایت را نیز صفر در نظر گرفته باشیم، خواهیم داشت

$$W = Q [\phi(r) - \phi(\infty)]$$

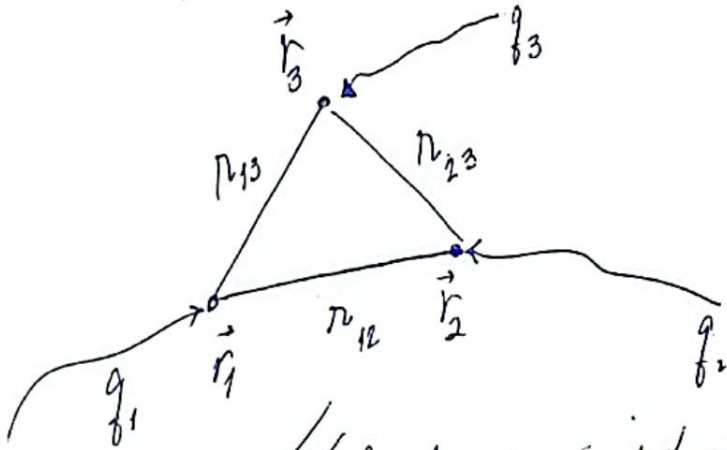
در این همدمت پتانسیل، انرژی پتانسیل الکتریکی در واحد بار است. توجه داشته باشید که برای بار اول از واژه انرژی پتانسیل الکتریکی استفاده کردیم. به این معنا که انرژی است که مورد کار انجام شده برای ایجاد پتانسیل بار لازم بوده است. از این رو

potential is potential energy (the work required to create the system) per unit charge.

این تعریف پتانسیل الکتریکی است که نیرو بر واحد بار تعریف شده.

اثری که در سلسله توزیع دلتا، بارها الکتریکی

برای محاسبه اثری که در سلسله توزیع بارها، از این استفاده می‌کنیم که بارها الکتریکی را از بی نهایت جا بجا کرده در نقطت‌های r_1, r_2, r_3 و ... قرار می‌دهیم.

برای جا بجا کردن بار اول نیاز به انجام کار نیست $W_1 = 0$ چون میدان الکتریکی در نقطه جا بجا ندارد. برای جا بجا کردن بار دوم q_2 نیز نیاز کار برابر است با

$$W_2 = q_2 V_1(r_2)$$

که V_1 پتانسیل بار q_1 است که در نقطه r_2 می‌اندازیم. از این رو

$$W_2 = q_2 \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{q_1}{r_{12}} \right)$$

حال اگر سوم را در آنجا بکنیم باید کار لازم بر روی بار q_3 را حاصل از بار q_1, q_2 هم زیاد می‌کنیم.

$$W_3 = q_3 \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q_1}{r_{13}} + q_3 \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q_2}{r_{23}}$$

$$= \frac{1}{4\pi\epsilon_0} q_3 \left(\frac{q_1}{r_{13}} + \frac{q_2}{r_{23}} \right)$$

به طرأث به اگر کار بر روی بار هم را بخواهیم می سه کنیم ، بدین ترتیب

$$W_4 = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} q_4 \left(\frac{q_1}{r_{14}} + \frac{q_2}{r_{24}} + \frac{q_3}{r_{34}} \right)$$

توجه داشته باشیم که کار مورد نیاز برای اکی دینامیکی 4 بار جمع نیروهای W_1 تا W_4 است

$$W = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{q_1 q_2}{r_{12}} + \frac{q_1 q_3}{r_{13}} + \frac{q_1 q_4}{r_{14}} + \frac{q_2 q_3}{r_{23}} + \frac{q_2 q_4}{r_{24}} + \frac{q_3 q_4}{r_{34}} \right)$$

شکل عمومی فرم دوبار است که تقسیم بنمایند نسبتاً است. از این دو در حالت کلی داریم

$$W = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \sum_{i=1}^n \sum_{j \neq i}^n \frac{q_i q_j}{r_{ij}}$$

بر ایندیس جمع نیاز برای جود برای از جمع دوباره - فریب بارها - است این ترکیب در جمع رایجی توان از شکل مناسب تر از این نوشت

$$W = \frac{1}{8\pi\epsilon_0} \sum_{i=1}^n \sum_{j \neq i}^n \frac{q_i q_j}{r_{ij}} \quad *$$

بدین معنا که ترم ها را مخصوصاً دو بار جمع شده ، پس تقسیم در را انجام می دهیم
 توجه باید داشته باشیم که $j \neq i$ به این معنا است که یک بار در خودش فریب نمی شود
 در هر دو انرژی الکتریکی ندارد

حجم * این اصل را دارد که به شکل دیگری نیز کار می‌نماید

$$W = \frac{1}{8\pi\epsilon_0} \sum_{i=1}^n \sum_{j \neq i}^n \frac{q_i q_j}{r_{ij}} = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n q_i \left(\sum_{j \neq i}^n \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q_j}{r_{ij}} \right)$$

همه داخل برانرژی پتانسیل یکدیگر است در نقطه i (توجه به بار q_i توسط تمام بارها دیگر! توجه داشته باشید پتانسیل حاصل از تمام بارها در نقطه i آنجایی که بار q_i در موقعیت بوده‌اند. با این باز نویسی انرژی پتانسیل الکتریکی را می‌توان به صورت زیر نوشت

$$W = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n q_i \varphi(\vec{r}_i)$$

□ انرژی الکتریکی توزیع پیوسته بارها

نرخ کثرت توزیع پیوسته ρ از بارها به محلی ρ داشته باشیم؛ آنجا. عدد فوق به صورت زیر نوشته می‌شود

$$W = \frac{1}{2} \int_V \rho \varphi d\tau$$

طبیعی است که در همه ρ که توزیع بار مشخص با ρ سطح σ باشد؛ ρ در ریز برای

ای در این توزیع برابر $\int \lambda \varphi dl$ ، $\int \sigma \varphi da$ خواهد بود. در هر صورت رابطه فوق را می‌توان به صورت مدیال الکتریکی باز نویسی کرد

با استفاده از قانون گاوس، $\rho = \epsilon_0 \vec{\nabla} \cdot \vec{E}$ خواهیم داشت

$$\rightarrow W = \frac{\epsilon_0}{2} \int (\vec{\nabla} \cdot \vec{E}) \varphi d\tau$$

حالا با استفاده از انتگرال خرد می‌گیریم

$$W = \frac{\epsilon_0}{2} \left[\int_V \vec{\nabla} \cdot (\varphi \vec{E}) d\tau - \int_V (\vec{E} \cdot \vec{\nabla} \varphi) d\tau \right]$$

حمله اول با استفاده از قانون گاوس برابر است

$$W = \frac{\epsilon_0}{2} \left[\oint_S \varphi \vec{E} \cdot d\vec{a} + \int_V E^2 d\tau \right]$$

که در آن دوم عدد الکتریکی را جایگزین منفی کرده ایم $E = -\vec{\nabla} \varphi$

حالا سوال پیش می‌آید که بروی چه حجم انتگرال می‌گیریم؟ انتگرال بر روی حجمی باید باشد که توزیع بار را در برکعبه دارد، اما می‌توان حجم را افزایش نداد و فراتر از فضای انت که بارها وجود دارند زیرا در موقعیت‌های جدید $\rho = 0$ است

پس همه به انتگرال اولیه ای که نوشتیم $\int \rho \varphi d\tau$ برمی‌گردد، با این ایده حجم انتگرال لری را می‌توان هر چقدر هم بزرگ کرد این بیشتر می‌شود

اول را عوض می‌کنند، زیرا E متناسب با $\frac{1}{r^2}$ برای بار نقطه ای کاهش می‌یابد φ متناسب با $\frac{1}{r}$ در حالی که سطح با r^2 افزایش می‌یابد از این رو انتگرال به سمت بی‌نهایت

$$W = \frac{\epsilon_0}{2} \int_{\text{all space}} E^2 d\tau$$

8

$$W = (\ln 2) \frac{q^2}{4\pi\epsilon_0 a}$$

به فریب Madelung Constant, α گفته می‌شود. تقسیم این مقدار به ۲، ۳، ۴ و ...
 ممکن است انرژی یک یون در یک شبکه کریستال به شعاع R در بار q را حساب کنند.
 با توجه به توزیع بار در هر یون سطح در هم

$$W = \frac{1}{2} \int \sigma \phi da$$

$$\phi = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q}{R}$$

$$W = \frac{1}{8\pi\epsilon_0} \frac{q^2}{R} \int \sigma da = \frac{1}{8\pi\epsilon_0} \frac{q^2}{R}$$

تقریباً یون در شعاع R در بردار است

$$W = \frac{\epsilon_0}{2} \int E^2 d\tau$$

این نتیجه را از طرف دیگر نیز می‌توان بدست آورد.

$\vec{E} = 0$ در داخل یون

$$\vec{E} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q}{r^2} \hat{r} \quad \text{خارج یون} \quad \rightarrow \quad E^2 = \frac{q^2}{(4\pi\epsilon_0)^2 r^4}$$

$$W = \frac{\epsilon_0}{2 (4\pi\epsilon_0)^2} \int_{\text{outside}} \left(\frac{q^2}{r^4} \right) r^2 \sin^2 \theta dr d\theta d\phi$$

انتگرال 4π

$$= \frac{1}{32\pi^2 \epsilon_0} q^2 4\pi \int_R^{\infty} \frac{dr}{r^2} = \frac{1}{8\pi\epsilon_0} \frac{q^2}{R}$$

$\longleftrightarrow 1/R$

چند نکته در مورد انرژی الکتریکی :

۱) تناقض مشهور :

تاثیر برکی استخراج انرژی الکتریکی از دو رابطه استفاده کنیم .

$$(2.42) \quad W = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n q_i \phi(\vec{r}_i)$$

برای توزیع بار گسسته

$$(2.45) \quad W = \frac{\epsilon_0}{2} \int_{\text{all space}} E^2 d\tau$$

در برای توزیع پیوسته در همه جا

حال جابجایی این دو رابطه کنیم در رابطه 2.45 همواره ثابت است در حالی که رابطه (2.42) می تواند متغیر نیز باشد به طور مثال در بار خازن عموماً هم در رابطه (2.42) آن متغیر است .

این تناقض از آن جایی نشأت می گیرد که در رابطه (2.42) که در تمام برای شکل دادن به بار الکتریکی در آن می سبب شد است ، طبعاً است چون این انرژی جیوهی رابطه (2.45) می باشد است .

$$W = \frac{\epsilon_0}{2} \frac{1}{(4\pi\epsilon_0)^2} \int \left(\frac{q}{r^2}\right)^2 (r^2 \sin^2 \theta dr d\phi d\theta)$$

$$= \frac{q^2}{8\pi\epsilon_0} \int_0^\infty \frac{q^2}{r^2} dr = \infty$$

از این در مورد انرژی الکتریکی رابطه 2.45 دقیق تر است و مسئله می باشد که در انرژی الکتریکی تک بار در جسمها گواندی الکتریکی نیست با وجود این که به شدت شبیهی برای نظریه است آنجا است

سوال بود که در این راستا می شود پرسید این است که انرژی الکتریکی استاتیکی در یک
 ذخیره شده است در بار یا در فضای؟ در اینجا را مجدد نظر بکنند!

$$W = \frac{1}{2} \int \rho V dt$$

$$W = \frac{\epsilon_0}{2} \int_{\text{all-space}} E^2 d\tau$$

به طور مثال در پوسته لوزی با بار Q این انرژی بر روی پوسته است یا در وسط فضا؟ پاسخ این سوال
 بستگی دارد به این نکته دارد که کدام تعریف را انتخاب کنیم. جواب این سوال به یک ثابت تابع
 همبستگی نسبت عام برمی گردد که بعد از دربار ما آن بحث خواهیم کرد.

نکته دیگری در باره اصل برهم نهی است. انرژی الکتریکی استاتیکی بدین معنی در این الکتریکی غیر خالص است

$$W_{\text{tot}} = \frac{\epsilon_0}{2} \int E^2 d\tau = \frac{\epsilon_0}{2} \int (\vec{E}_1 + \vec{E}_2)^2 d\tau$$

$$= \frac{\epsilon_0}{2} \int (\vec{E}_1^2 + \vec{E}_2^2 + 2\vec{E}_1 \cdot \vec{E}_2) d\tau$$

$$= W_1 + W_2 + \epsilon_0 \int \vec{E}_1 \cdot \vec{E}_2 d\tau$$

پایان